

АНАЛІЗ ІСНУЮЧОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІНЖЕНЕРНО-АВІАЦІЙНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ, ЯК СКЛАДОВОЇ ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

У статті проведено дослідження особливостей ведення сучасних методів, покладених в основу забезпечення бойових дій. Автор проводить аналіз наукових джерел, узагальнення та систематизацію дослідницької інформації, вивчення та аналіз досвіду виконання завдань.

Ключові слова: *автоматизована система управління, інженерно-авіаційне забезпечення, інженерно-авіаційна служба, управління інженерно-авіаційним забезпеченням, технічне забезпечення.*

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Дослідження системи управління інженерно-авіаційним забезпеченням, його основних завдань, розвитку, існуючих проблем у Повітряних Силах Збройних Сил України (ПС ЗСУ).

Метою дослідження є аналіз застосування автоматизованих систем управління інженерно-авіаційним забезпеченням.

Виклад основного матеріалу. Аналіз існуючої системи управління інженерно-авіаційним забезпеченням. В сучасних умовах, для ефективного ведення бойових дій, значну роль відіграє правильно організована система технічного забезпечення підрозділів. Це, в свою чергу, формує матеріально-технічну основу боєздатності військ (сил). Складовою системи технічного забезпечення (ТЗ) є інженерно-авіаційне забезпечення (ІАЗ).

Система ІАЗ, включає в себе систему управління та виконавчу систему, основою якої є сили та засоби ТЗ, які забезпечують війська (сили). Управління ТЗ, у тому числі прийняття рішення на ТЗ військ (сил), у будь яких умовах обстановки спрямоване на досягнення головного завдання ТЗ – своєчасного забезпечення військ (сил) необхідною кількістю озброєння і військової техніки, ракет і боєприпасів, військово-технічного майна. Процес управління технічним забезпеченням умовно розподіляється на етапи, які складають цикл управління:

- усвідомлення завдання та оцінка обстановки;
- прийняття рішення на ТЗ;
- планування ТЗ;
- постановка завдання підлеглим;
- контроль виконання плану (заходів) ТЗ.

У свою чергу кожний етап управління містить в собі такі фази, як збір інформації, її обробку і видання вказівок (директив, наказів, розпоряджень, у тому числі попередніх розпоряджень з ТЗ). Збір даних обстановки в ході бойових дій повинен здійснюватися безперервно при взаємному обміні інформацією між штабами та службами і військами (силами), що забезпечують, одержання повідомлень (зведень), доповіді оперативних груп і офіцерів зв'язку.

Значну роль в системі управління займають органи управління ТЗ військ (сил), до яких у загальному випадку належать: командир і його штаб; заступники командира; штаби апарату авіації і логістики; командування (начальники, штаби) родів військ, спеціальних військ; інші постійні (штатні) і тимчасово створювані органи управління

ТЗ. Для забезпечення ефективної роботи органів управління використовуються засоби зв'язку і автоматизації, які входять до складу пунктів управління.

Забезпечення необхідного рівня оперативності системи управління ТЗ можливо тільки шляхом запровадження сучасних засобів автоматизації управління ТЗ.

На теперішній час розроблені пункти управління ТЗ ПС обладнані технічними засобами, які можуть отримувати, накопичувати й обробляти інформацію, що надходить, але ці пункти управління, особливо рухомі, не мають сучасних, насамперед, автоматизованих засобів управління.

Для управління військами (силами) у ЗСУ використовуються: АСУ “Маневр”, складовими якої є комплекси засобів автоматизації “Еталон” та “Поляна-Д4”; система обробки і передачі графічної інформації “Цвет”; АСУ повсякденною діяльністю “Карпати”, “Дніпро” та ін. Однак в усіх створених АСУ, що використовуються у ЗСУ, спостерігається характерний недолік, що є суттєвим при організації ТЗ ПС ЗСУ – в АСУ не в повній мірі розглянуті задачі, що стосуються інтересів головного інженера авіації ПС ЗС України, а саме: не визначено, яка інформація і з яких джерел повинна надходити до головного інженера авіації, які математичні моделі і розрахункові задачі необхідно мати у розпорядженні головного інженера авіації для обґрунтованого прийняття рішення, порядок прийняття доповідей і передавання завдань підлеглим, і також порядок здійснення контролю виконання плану (заходів) ІАЗ за допомогою певних засобів автоматизації, відсутність спеціально обладнаного робочого місця головного інженера авіації ПС ЗСУ на пункті управління.

Автоматизацією управління технічним забезпеченням в системі управління ТЗ авіаційної частини не передбачено автоматизованого робочого місця (АРМ) заступника командира частини з ІАС. Тобто, управління технічним забезпеченням заступник командира бригади з ІАС здійснюється за допомогою телефону, а розрахунки щодо обґрунтування заходів технічного забезпечення і відпрацювання документів управління ТЗ (наказів, розпоряджень та ін.) в основному виконуються вручну.

В сучасних умовах, оперативність вирішення питань з організації ТЗ військ (сил) такі, що без сучасного спеціального обладнання неможливо якісно та своєчасно спланувати (організувати) та здійснити виконання поставлених завдань технічного забезпечення з'єднань (частин) ПС.

Щодо виділення самостійних каналів зв'язку для управління ТЗ у ПС, то вони є лише в ланці “ПС ЗСУ – ПвК”, у всіх інших ланках військ самостійні канали зв'язку для управління ТЗ авіаційних частин відсутні, внаслідок чого заступник командира з ІАС вимушений використовувати канали командира частини. Аналіз показує, що ці канали при управлінні військам (силами) надто завантажені і не дозволяють у визначені терміни отримувати і передавати необхідну інформацію стосовно ТЗ.

Виходячи з проведеного аналізу забезпеченості засобами зв'язку та автоматизації системи управління ПС ЗСУ, можна зробити такі висновки, що відсутність на деяких рівнях (ПвК – бригада) окремих каналів зв'язку для управління ТЗ ПС ЗСУ, рівень оснащеності засобами автоматизації системи управління ТЗ ПС ЗСУ в цілому не відповідають сучасним вимогам щодо оперативного отримання, обробки й аналізу інформації заступником командира з ІАС. Ці недоліки негативно впливають на оперативність процесу управління і на якість прийняття рішення щодо ТЗ військ (сил).

Висновок. Отже, для обґрунтування вимог до системи управління ТЗ з'єднань (частин) ПС ЗСУ на основі АРМ потрібний подальший розвиток

методичного апарату, який був би здатний ураховувати особливості сучасної системи управління ТЗ з'єднань (частин) ПС ЗСУ.

Список використаних джерел

1. Информационное и алгоритмическое обеспечение задач управления ИАС : учебное пособие / А.В. Вакуров – ВВИА. – 1991. – 108 с.
2. НТЗ-99, Книга 2, Частина 2, Вінниця 2000 р.
3. Антонов В.М., Пермяков О.Ю. Комп'ютерні мережі військового призначення. – К.: МК-Прес. – 2005. – 314 с.
4. Випуск №1042 «Нормативи та інструкції з організації інженерно-авіаційного забезпечення ВПС України». – Вінниця. - 2000. – 88с.
5. Вентцель Е.С. Исследование операций. – М.:Сов. радио, 1972. – 552 с.
6. Антонов В.Н. Автоматизированные рабочие места: Вопросы практического использования. – К.: Лыбидь. – 1992. – 164 с.
7. Эксплуатация и ремонт авиационной техники: научно – методические материалы / В.В. Филиппов – ВВИА. – 1986. – 368 с.